

THÁI THUỢNG CẢM ỨNG THIÊN

Tập 20

Chủ giảng: Lão pháp sư Tịnh Không

Địa điểm: Tịnh tông Học hội Singapore

Thời gian: 07/06/1999

Viết dịch: Ban biên dịch Pháp Âm Tuyên Lưu

Chư vị đồng học, chào mọi người. Văn tự của Cảm Ứng Thiên không dài, tổng cộng chỉ có hơn 1.000 chữ, trong Vựng Biên đã đem bài văn này phân thành 124 đoạn nhỏ, có một số đoạn chỉ có một hai câu, đoạn cuối cùng tương đối dài, có đến mấy câu. Về sau, chúng tôi in lại bản này, không ngại y theo cách phân đoạn của Vựng Biên mà phân chia lại, phân chia như vậy khi đọc tụng, giảng giải đều rất tiện lợi. Hôm nay chúng ta xem đoạn thứ mười một:

Hựu hữu Tam Thi thần, tại nhân thân trung, mỗi đáo Canh Thân nhật, triếp thượng nghệ thiên tào, ngôn nhân tội quá.

又有三尸神。在人身中。每到庚申日。輒上詣天曹。言人罪過。

Lại có thần Tam Thi ở trong thân người, mỗi khi đến ngày Canh Thân liền lên thiên tào tâu tội lỗi của người.

Người trẻ tuổi hiện nay, không những là người trẻ tuổi mà người trung niên cũng bao gồm ở trong đây, nghe thấy những lời này luôn cho rằng là mê tín. Dùng hai chữ “mê tín” thì đã phủ định hết những sự thật này, nhưng quả báo của họ sẽ không thể tưởng tượng, trong mắt của người sáng suốt thì đây là một việc rất đáng thương xót. Kinh nghiệm tích lũy ngàn vạn năm của cổ thánh tiên hiền, khoa học kỹ thuật hiện đại, lịch sử của nó rất ngắn, vẫn chưa đầy 300 năm, hơn nữa khoa học kỹ thuật hiện nay vẫn đang không ngừng phát triển, họ đã chứng thực các tầng không gian, thế nhưng không thể đột phá. Giả như khoa học lại tiến bộ xa hơn nữa, một ngày nào đó có năng lực đột phá được các tầng không gian thì có thể nhìn thấy được tình trạng của những quỷ thần, tình trạng của lục đạo. Hiện nay ở phương Tây, tôi từng sống ở Mỹ và Canada thời gian dài, người bên đó thịnh hành thuật thôi miên, dùng cách thức thôi miên khiến người bị thôi miên nói ra đời trước của họ, đời quá khứ của họ. Những tư liệu này tương đối phong phú, sách báo xuất bản cũng ngày càng nhiều, họ đã chứng minh quả thật có sự tồn tại của lục đạo luân hồi, có sự thật của lục đạo luân hồi. Thế nhưng những việc quỷ thần giám sát đối với nhân gian này thì thuật thôi miên chưa đạt tới, cũng không có cách gì hiểu được những chân tướng sự thật này. Từ trong giáo huấn

của chư Phật Bồ-tát, cổ thánh tiên hiền, chúng ta biết được con người sống ở đời khởi tâm động niệm, từng li từng tí đều có quỷ thần đang ở đó nhìn thấy.

“*Thần Tam Thi.*” Trong Phật pháp chúng ta nói có hai vị thần là Đồng Sanh và Đồng Danh thường ở trên vai người, ở hai bên vai trái phải của chúng ta, hai vị thần này thường ở trên vai không hề rời khỏi. Thần Tam Thi trú ở trong nội tạng của chúng ta, điều này thật không thể nghĩ bàn. Thế nhưng các bạn đã từng xem qua băng ghi hình “Lời tiên tri cổ xưa” được mang về từ Mỹ, trong “Lời tiên tri cổ xưa” nói có một người có một năng lực đặc biệt đó là khám bệnh giúp người. Bệnh nhân không ở trước mặt cũng không sao, cách xa ông mấy chục dặm, mấy trăm dặm cũng không sao, chỉ cần nói cho ông biết họ tên, địa chỉ của người đó ở thì ông có thể khám bệnh. Ông đến đâu để khám vậy? Ông vào bên trong lục phủ ngũ tạng của người đó để khám. Ông có thể đi vào trong nội tạng người, nhìn thấy tim, gan, lá lách, phổi, chỗ nào không bình thường là ông nói ra, bên cạnh có người ghi lại cho ông, băng ghi hình đó các bạn đều đã xem qua. Thần Tam Thi chính là thuộc về loại này.

Chúng ta thấy ở trong chú giải, thần Tam Thi này giống như là ba chị em ở trên thân người. Thần Thượng Thi ở trên đầu người, ở trong đầu, họ có thể khiến người nghĩ tưởng lung tung, có thể khiến người mất mớ, tóc rụng; Thần Trung Thi ở trong ruột và dạ dày người, họ khiến bạn tham ăn, khiến bạn hay quên, khiến bạn làm chuyện xấu; Thần Hạ Thi ở trong chân người, ở trong hai chân khiến bạn háo sắc, tham lam, hiếu sát. Thần Tam Thi mong bạn chết thật sớm, sau khi bạn chết rồi thì họ sẽ biến thành quỷ, ba vị thần này sẽ biến thành quỷ, quỷ sẽ được hưởng món ăn máu huyết của người đời cúng tế. Cho nên nói một người khởi tâm động niệm, lời nói việc làm, người nào hiểu rõ về bạn nhất? Là thần Tam Thi, Thần Tam Thi vô cùng hiểu rõ. Ở trong thân người mỗi khi đến ngày Canh Thân, cứ một Giáp Tý có một Canh Thân, Trung Quốc thời xưa ghi ngày tháng năm đều dùng Giáp Tý. Hiện nay các bạn đoán mệnh xếp bát tự thì biết, nếu năm dùng Giáp Tý xếp thì 60 năm là một Giáp Tý, tháng cũng dùng Giáp Tý xếp, hai tháng là một Giáp Tý, cho nên trong 60 ngày sẽ có một ngày là Canh Thân, vào ngày này thần Tam Thi sẽ đi báo cáo.

“*Thượng nghệ thiên tào*”, “thiên tào” phần lớn là chỉ cho trời Tứ Vương và trời Đao-lợi, họ đến chỗ trời Tứ Vương và trời Đao-lợi để báo cáo. Quý vị phải biết được, việc này bất luận là bạn có tin hay không, không phải nói tin thì có, không tin thì không có. Nếu như không tin thì không có, vậy các bậc thánh hiền nói những lời này với chúng ta chẳng phải là gây phiền phức cho chúng ta sao?

Vậy thì làm sao không có lỗi với người? Không tin cũng có, người Trung Quốc có, người nước ngoài cũng có, không có người nào may mắn tránh khỏi. Tạo tất cả tội nghiệp mà vẫn chưa gặp phải ác báo, là nguyên nhân gì vậy? Do trong đời quá khứ phước bạn tạo quá lớn, trong đời này tạo tác tội nghiệp đương nhiên là tổn phước, sau khi tổn phước bạn vẫn còn dư phước nhiều, vẫn còn dư nhiều nên bạn vẫn đang hưởng phước, là đạo lý như vậy. Nếu như đời này bạn hiểu rõ đạo lý này, đoạn ác tu thiện thì phước báo của bạn sẽ thù thắng hơn, đời đời kiếp kiếp hưởng không hết, đây đều là lời chân thật. Cho nên con người vì sao cứ phải tạo tội nghiệp? Người xưa cũng có cách nói khác, nói thần Tam Thi chính là ba hồn của con người, hồn vía; chúng ta thường nói “ba hồn bảy vía” là cách nói của người Trung Quốc thời xưa. Nhà Đạo có cách nói của nhà Đạo: *“Do vía có tinh, do tinh có hồn, do hồn có thần, do thần có ý, do ý có vía”*, họ có cách nói như vậy, nói về nguồn gốc của hồn vía.

Cho nên, họ nói thánh nhân đối với hết thấy cảnh giới không dùng vọng tâm, không dùng tâm vọng tưởng mà dùng chân tâm. Thế nào gọi là chân tâm? Tâm đó không có vọng niệm thì gọi là chân tâm. Dùng tâm này đối với cảnh giới bên ngoài là thuần thiện. Ai biết dùng loại tâm này vậy? Thật ra mà nói chỉ có Phật Bồ-tát và người chân thật giác ngộ. Trong kinh Thanh Tịnh nói: “Nhân thần thường thanh tịnh”, nhưng mà tâm vọng tưởng của chúng ta đã làm nhiều loạn thanh tịnh, phiền não đã làm nhiều loạn. Tâm xưa nay vốn là thanh tịnh, dục vọng đã làm dao động tâm thanh tịnh, cho nên tâm của bạn không thanh, không tịnh, tâm không thanh, không tịnh là phạm phu. Do đây có thể biết, nếu chúng ta muốn khôi phục tâm thanh tịnh, tâm thanh tịnh chính là tự tánh, tâm thanh tịnh chính là chân tâm, khôi phục về tâm thanh tịnh, có thể dùng tâm thanh tịnh xử sự, đối người, tiếp vật, người này chính là Phật Bồ-tát. Chúng ta phải thể hội ý nghĩa này nhiều hơn từ trong kinh điển, mục đích cao nhất của học Phật chính là chuyển phàm thành thánh. Nhà Phật thường nói giáo học của Phật dạy người ba sự chuyển biến, thứ nhất là chuyển ác thành thiện, thứ hai là chuyển mê thành ngộ, thứ ba là chuyển phàm thành thánh. Bạn phải biết bắt đầu chuyển từ đâu.

Tâm của chúng ta vốn dĩ là chân thành, là thanh tịnh, là bình đẳng, là giác ngộ, là từ bi, hiện nay năm điều này thấy đều không còn nữa. Hiện nay biến thành hư ngụy, biến thành ô nhiễm, biến thành kiêu mạn, biến thành ngu si, biến thành tự tư tự lợi. Chúng ta nghĩ thử xem có phải như vậy hay không? Bản thân như vậy, lại nhìn thử xung quanh người khác cũng là như vậy cho nên thế gian này mới có kiếp nạn, mới có thiên tai nhân họa. Chúng ta hiện nay sống bên bờ vực

của tai nạn lớn này, nói không chừng sẽ rất nhanh chóng gặp phải. Làm thế nào để cứu vãn? Làm thế nào để tránh khỏi? Quan niệm hưởng lành tránh họa này xưa nay trong ngoài nước tất cả chúng sanh người người đều có, người người đều muốn, nhưng mà hưởng lành tránh họa như thế nào thì không biết. Nơi này có tai nạn không tốt, chúng ta tìm một nơi khác để di dân, có được hay không? Không chắc. Ngạn ngữ thường nói: “Trong số kiếp khó tránh”, bạn đã ở trong số kiếp này thì dù bạn trốn đến nơi nào cũng đều vô ích, bạn vẫn phải chịu kiếp nạn này, đây là đạo lý nhất định, là chân lý.

Phải làm sao mới có thể tránh khỏi? Nhất định phải làm một chuyển đổi từ trong tâm địa, đây là chính xác. Khu vực này gặp nạn, bạn vẫn có thể tránh khỏi, đây là nhà Phật nói trong cộng nghiệp có biệt nghiệp, biệt nghiệp là không cộng nghiệp. Cho nên, chúng ta làm sao khôi phục tâm thanh tịnh, tâm bình đẳng của chúng ta? Tôi nói năm điều này, chỉ cần khôi phục một điều thì bốn điều khác thấy đều khôi phục, một điều thì đầy đủ bốn điều khác, bất kỳ một điều nào cũng đầy đủ viên mãn bốn điều còn lại. Trong kinh Hoa Nghiêm nói: “Một tức là nhiều, nhiều tức là một”, chúng ta làm một chuyển đổi từ chỗ này, nhất định phải đoạn, phải buông xuống, bắt đầu làm từ căn bản. Buông xuống ái dục, buông xuống thị dục, thị dục là ham thích, những thứ mà trong tâm ưa thích, rời xa danh văn lợi dưỡng, rời xa ngũ dục: tài, sắc, danh, thực, thù, như vậy mới có thể tiêu tai miễn nạn. Nếu như ái dục, thị dục của bạn không thể buông xuống, bất luận lẫn trốn đến nơi nào trong thế gian này thì bạn cũng không tránh khỏi kiếp nạn, chúng ta phải hiểu đạo lý này.

Kinh Phật thường nói: “Dùng kiếm trí tuệ phá giấc phiền não, dùng dao trí tuệ cắt lưới phiền não, dùng lửa trí tuệ đốt củi phiền não”, đây là Phật thường nói trong kinh luận Đại Tiểu thừa, đặc biệt là trong nhiều kinh luận Đại thừa Phật nói rất nhiều. Trong kinh Hoa Nghiêm, Phật dạy chúng ta làm sao chuyển đổi, nói đến đạo lý phương pháp chuyển đổi thì nhiều nhưng đích thực không đâu bằng Hoa Nghiêm. Kinh văn phân lượng lớn cho nên nói rất tường tận, không ngừng lặp lại, giúp chúng ta có cơ hội huân tu trong thời gian dài, điểm này vô cùng quan trọng. Ngày nay chúng ta học Phật lâu như vậy rồi, vì sao không đạt được hiệu quả? Nói thật ra là vì thời gian huân tu không đủ, tập khí phiền não của chúng ta quá nặng, ý niệm của chúng ta quá ác, mặc dù chúng ta khẩu thiện, hạnh thiện nhưng ý bất thiện. Ý bất thiện thì tâm thiện, khẩu thiện đều không chắc thật, cho nên công phu không đắc lực, kiếp nạn không thể tránh khỏi, đạo lý ở chỗ này.

Nhất định phải làm một sự chuyển đổi thật sự, chỗ máu chốt của chuyển đổi thật sự là thâm nhập kinh tạng. Thâm nhập kinh tạng nói nghe dễ dàng vậy sao? Ngày nay mọi người không đọc sách xưa nữa, không những không đọc sách xưa mà cũng không muốn đọc sách, nhìn thấy sách là chán ngán rồi, vậy làm sao được! Hiện nay khoa học kỹ thuật phát triển, chúng ta có thể tận dụng triệt để công cụ hiện nay, băng ghi hình, băng ghi âm. Quý vị nghĩ thử xem, cổ nhân hồi xưa, mấy ngàn năm trước, mấy vạn năm trước, tại vì sao họ khắc những văn hiến quan trọng này lên đá. Chúng ta hiện nay hiểu rõ, trước đây khoa học kỹ thuật cũng phát triển như vậy, có thể phát triển còn cao hơn so với chúng ta hiện nay, nhưng chỉ cần một trận hủy diệt lớn thì toàn bộ liền không còn, chỉ có đá là tồn tại. Khoa học kỹ thuật của chúng ta hiện nay, các bạn thường nói đến VCD, CD có thể lưu giữ được 200 năm. Thật sự có thể bảo tồn được 200 năm hay không? Một ngày nào đó thế gian này của chúng ta hoàn toàn không còn điện nữa thì toàn bộ những thứ này như không tồn tại rồi, cho nên nó không bằng sách, sách có thể bảo tồn. Nhưng mà bảo tồn sách cũng có giới hạn, tương lai giấy trong sách sẽ biến thành tro bụi, sau mấy trăm năm giấy biến thành tro bụi, sách cũng không còn nữa. Cho nên những tổ tiên xưa kia của Trung Quốc đem kinh Phật khắc vào trong đá, có thể truyền lại vĩnh cửu. Chúng ta hãy đến Phòng Sơn ở Bắc Kinh xem thử thạch kinh, đây mới là trí tuệ chân thật, cái này mới có thể thật sự bảo tồn được vĩnh cửu. Khi khoa học kỹ thuật bị hủy diệt chúng ta mới thể nghiệm được cái gì là trí tuệ chân thật. Hiện nay có những công cụ này, phải tận dụng nhanh nhất có thể; đừng nghĩ rằng chẳng vấn đề gì, cái này tôi có thể cất giữ được 200 năm, hôm nay không nghe thì ngày mai nghe, ngày mai không có thời gian nghe thì ngày kia vẫn còn thời gian, cứ từ từ. Đến ngày kia thì mạng không còn, bạn còn nghe cái gì? Phải hiểu được những đạo lý này. Thời gian hôm nay đã hết, chúng ta giảng đến đây.